

- 2) ikke at lade Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forhindre Smittens videre Udbredelse, kan han lade Sygdommen og Forholdene paa Stedet undersøge af en Dyrlæge og efter dennes Indstilling give Forskifter angaaende Affsondrings- og Desinfektionsforanstaltninger samt angaaende Benyttelse af Kjød, Mælk eller andre Produkter af de syge Dyr m. v. Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Bestaffenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa Andenmands Grund eller alfar Bei, idet der dog, saavidt muligt, under fornødent Kontrol, gives Eierens funde Husdyr Udgang til hans egne Forder. Dog skal det veterinære Sundhedsraads Betænkning indhentes, forinden saadant Forbud udstedes.

§ 11.

Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere Følgende:

- a. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Fedning eller Slagtning, og maa Kjødet derhos ikke sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Attest godtgjøres, at Kjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Kæder der lide af Overtuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Mennekes- eller Kreaturføde i kopt Tilstand.
- b. Saafremt et til Udførsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangsstedet stedfindende veterinære Efterhyn fordres tilbageholdt som mistænkt for at være angrebet af Tuberkeltæring, bliver det, naar Saadant af Eierens forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagttagelse af den i saa Henseende i foranstaaende § 8 forestrevne Fremgangsmaade. Udviser Obduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Eierens med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedfundne Taxation var ansat, hvilken Erstatning, saavel som Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen, afholdes af Statskassen.
- c. Naar der maatte danne sig Foreninger af Creatureiere eller Kvægavl- og Meieri-foreninger, der sætte sig som Formaal at modvirke Tuberkulosen blandt Hornkvæg, da skal der ydes saadanne Foreninger Støtte derved, at Staten godtgjør Foreningerne, hvad de maatte have betalt for to Gange aarlig at lade alle de Foreningens omfattende Dyr undersøge af en examineret Dyrlæge.

Naar Foreningerne, foruden at opfylde ovennævnte Betingelser, tillige erstatte Eierens $\frac{2}{3}$ af tuberkelhyge Dyrs før Nedslagningen tagerede Salgsværdi, da godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havte Udgifter.

Naar et Dyr ved Efterhynet findes angrebet af Tuberkulose, skal det af Dyrlægen paa Huden indbrændes med et af Indenrigsministeriet bestemt Mærke og ved Eierens Foranstaltning affondres, medmindre det strax afhændes til Slagtning.

Saafremt et Kreatur af Dyrlægen (jfr. § 12) mistænkes for at være tuberkelhygt og som saadant brændes paa Huden, skal dog Eierens været berettiget til at fordre Dyret nedslaaet strax, og saafremt Dyret da befindes ikke at være tuberkelhygt, at faae det erstattet af Statskassen med dets fulde Værdi som sundt Dyr før Nedslagningen i Overensstemmelse med foranstaaende Regel under b.